

ПОЕЗИЯ

на Михаил Славов

по *Двадесет и четири прелюдии за пиано*

от *Клод Дебюси*

Делфийски танцьорки

В град Делфи три весталки бавно и сериозно
извършват в храма с танц служение – свещен обряд.
Изобразени на картина мистериозно
те в Лувъра въздействуват сакрално с жеста свят!
Клод Дебюси се вдъхновил от таз картина
и сътворил прелюд, дълбок и строг, като хорал,
в синхрон с протяжен пирует на балерина,
във танца въплътена, като тайнство в ритуал!

Корабни платна

Спокойно лодка сред морето плува
и лек ветрец платната ѝ издува.
Осланяйки се на платната нежно
блуждае тя безцелно, безметежно.
Понякога ветрецът лек забързва
и порив страстен в лодката отвързва!
Тя ход засилва, пак го намалява
и в пристан на брега се приютява.

Вятърът в равнината

Над равнината вятър се извива
и със свистящо-тънък остър вой
вилней, отслабва и се пак засилва
подвластен на спонтанен порив свой!
Той свири през комини и ключалки
фалшиви звуци с лък на струна ЛА,
провира се във всички дупки малки
и бодва ги с въздушната игла!

Звуци и аромати кръжат във вечерния въздух

Ухания сладки, призвуци от песен
в притома вечерна сред парка трептят.
Поет там е вдишвал и слушал унесен
словата вълшебни, които шептят.
А горският рог като ехо отекнал
два пъти във призив любовен и мек
със звучност приятна и ясна далеко
и сетне заглъхнал сред въздуха лек!

Хълмовете Анакапри

Над хълма италиански грее слънце жарко
и горе въздухът трепти, искри, сияй!
Лазурът е пропит със светлина тъй ярка

и дух на жива радост весело играй!
Долавя се народна песничка с китара
Кой знае откъде долитаща далеч.
И леко, нежно, плува в синята омара
звукът на сферите, излят във дивна реч!

Стъпки в снега

Личат по зимната пътека стъпки,
навяващи студена празнота,
безжалостно отмерени, но с тръпки
напомнят те за тъжна самота!
Висулки ледени стоят безмълвни
и срастнали с дървесната кора
на клон сребрист и пустота изпълва
пейзажа бял в смъглената гора!

Това, което видя западният вятър

Зъл, бурен ураган на западния френски бряг
необуздан бушува и връхлита с бесен бяг!
Отнася покривите той на плевни и кошари
изкоренява дървеса, руши колиби стари!
И духа все по-силно, мощно, и се разразява,
а вихърът не спира да фучи, да поразява,
да скърца с остри зъби от невидими уста
и всичко в бяс кръжи, като във танца на смъртта!

Момичето с ленените коси

Девойка млада се разхожда край морето,
а бризът ленените ѝ коси развява
и, отразила тя в очите си небето,
на бриза лек коси красиви поверява.

Той най-вълшебни, чудни форми им предава
с въображение ги рее и вълнува
а само на естет-художник се удава
така изящно арабески да рисува!

Прекъснатата серенада

Любовно рицар серенада през нощта припява
с китара, наред двора, под прозореца разтворен.
В далечината, смътно, конкурент се появява
И бяс обзема влюбения рицар неуморен!
Със злост, внезапно, секва песента си страховито
и пак подема я той с жажда за любов отраднa
най-нежно, но прозореца захлопва ядовито
любимата с пренебрежение, досада, хладно!

Потъналата катедрала

Огромна катедрала – храм на БОГА във Всемира
потънала във водна глъб, широко се простира.
Прибулено камбана отзвучава във ефира

подводен и звукът в мехури и вълни вибрира!
Изплува катедралата към въздуха сияен
от органа звучи хорал в Божествена омая!
Потъва тя отново постепенно във водите,
хоралът свят тържествено отеква в глъбините!

Танцът на Пък

Сън в лятна нощ. Пък, палавият дух на любовта,
шегува се и с танц устройва изненади.
Той чуква остричко надменника по гордостта
и дава всекиму, какъвто дял се падне!
А впръсквайки в зениците най-фино млечице
на юноши, девойки, старци и младежи,
любовната искра запалва в тяхното сърце,
разгаряйки я в плам от страсти и копнежи!

Минестрели

Трувери, минезингери и трубадури
с китари, мандолини, гласове, тамбури,
народа лудо забавляват на площада –
танцуват, пеят и играят клоунада!
Шеги и подигравки най-обилно ръси
с гримаси криви шут, нагизден с дрехи пъстри!
Накрая духов джаз-оркестър се добавя
И негърска фолклорна нотка се долавя!

Мъгли

Мъгли се стелят мудро, тегаво и мътно
неясно тлеят светлинки, прибулени в бял мрак!
Завесата е още млечносива, плътна,
но постепенно изтънява и прозира зрак!
Безкръвни силуети блудкаво мъждеят,
в разплути очертания безизразно стоят
и хората като петна без цвят се реят
блуждаещи, размити, без контури, форма, плът!

Мъртви листа

Листа, повяхнали и жълти, бледомъртви,
сред тиня паднали в крайпътен вал.
Понякога ги само вятърът размърдва
унило, вяло, с есенна печал!
Наоколо е сиво – дъжделива скука,
безлистното дърво ти погледни –
на гола, суха вейка кукувица кука,
с тъга по миналите летни дни!

Ла пуерта дел вино

Аламбра! Тук кастили, андалуси, каталуни, баски,
облечени с носии в ярки аленочервени краски
испанско руйно вино пият и танцуват хабанера
и страстно викат лудо въодушевени: „Те киеро!“

Изливат буйна жар във танца, пламенно с китари свирят
и огнени любовни песни от душите им извират,
а виното се лее от бокали сребърни в гърлата,
замайвайки в опиянение главите и сърцата!

Феи, прекрасни танцьорки

Грациозни балерини, картичка красива
репродуцирана картинка по Едгар Дега.
Извайват феите пируети примамливо
и гъвкаво и еластично вият те снага!
А шумолят дантелените рокли нежно,
корсети елегантно провокират красота!
С ръце, като крила на лебед, белоснежни
говорят, сякаш със слова, нечути във света!

Изтравничета

Изтравничета, тези тайнствени тревички,
наглед тъй скромни и невзрачни, като всички,
виреят си на воля по скали, чукари,
разстлани вред из канари и сред дувари!
Любуват се на слънчицето животворно,
на вятъра, на тишината миротворна,
природата за тях е като майка мила,
а зъбери и хребети са им закрила!

Генарал Левин – ексцентрик

В цирка акробати сръчни фантастично
се премятат, правят сложни номера,
но един от тях е доста по-различен –
влага ексцентричност в своята игра!
Причудливи изненади демонстрира
с усет най-оригинален и богат –
на стъпалото си слага чаша бира,
ходейки с ръцете върху звяр рогат!

Тераси на лунна светлина

Среднощна идилия! Лунни лъчи
оглеждат се плахо в прозорец отворен.
В тераси мек, синкав отблясък трепти
с оттенъка бледен на звездна притома!
И тихо, потайно, на таз светлина
си гукат интимно два гълъба мили
с души, упоени в любов, топлина,
в омайна целувчица човките впили!

Русалка

Русалка прелестна в подводните селения
играе си фриволно с морските течения.
Примамова тя кокетно рицари, герои,
коварно-тънко им устройства клопки свои,

защото пее тя чаровно, с чувствено сърце,
изящни пируети вае с гъвкави ръце,
вълните с плясък ѝ пригласят неотменно
и рицарите падат в лоното нетленно!

Мистър Пикуик – постоянен член и президент на клуба „Пикуик“

По Дикенс. Клуб английски. Негов постоянен член
и президент – сър Пикуик с титли многобройни,
с което тъй комично се гордее – джентълмен
със рейтинг най-висок той счита се достоен.
Но Дебюси във фарсов, тънко саркастичен стил
закостенелия ингилизин пародира
и „добродетелите“ му сковани заклеимил,
ефирно, с химн за краля, го иронизира!

Каноп

Мрак. Гробница. Мъртвешка урна – вътре тленний прах
на горд владетел, с власт безмерна и върховна
и в тишината, всяваща злокобно смътен страх,
витай като свещица светлинка духовна!
Духът с мъртвеца тайнствено подема диалог
за земната греховност на човек в плътта си
и с мъдрост казва му, че който не е вярвал в Бог,
не ще да бъде опростен и след смъртта си!

Редуващи се терци

Тук котка с топка весело се забавлява
по думи на гениален френски пианист.
Алфред Корто, обаче, леко подценява
поезията, скрита в този нотен лист.
Защото среден дял красиво се разгръща
с финес и грация, в коприна, кадифе,
но после котката отново се завръща
и с топката играе си като дете!

Фойерверки

Във Франция се чества Национален празник
вред, с пищни фойерверки, ослепително искрящи!
Ту тлеят, ту избухват в светлини разнообразни!
Гърмят, заглъхват, святкат, гаснат – съскащи, бумтящи!
А Марсилезата отеква бодро в далнината
и спомени разравя за сражения с тирани.
Разбужда дух патриотичен пламенно в сърцата
на дързостни младежи и у горди ветерани!